

14/03/2026

Η Γ' Στάση των Χαιρετισμών της Θεοτόκου στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Σε κλίμα κατάνυξης τελέσθηκε την Παρασκευή 13 Μαρτίου 2026 η Ακολουθία της [Γ' Στάσης των Χαιρετισμών](#) προς την Υπεραγία Θεοτόκο, στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Θεολόγου Φυτειών Αιτωλοακαρνανίας.

Στην Ιερά Ακολουθία χοροστάτησε ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός**, ο οποίος έψαλλε τους Οίκους ενώπιον της εικόνας της Θεοτόκου, συμπαραστατούμενος από τον Εφημέριο του Ναού, Πρωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Φλώρο, τον Αρχιδιάκονο π. Δημήτριο Λαγούδη και τους Διακόνους π. Σωκράτη Σχίζα και π. Βαρθολομαίο Κοσμά.

Κατά το κήρυγμά του στους πιστούς ανέλυσε τον στίχο της ζ' ωδής του κανόνος: «Χαίρε η ράβδος η μυστική, άνθος το αμάραντον η έξανθήσασα», λέγοντας «Το ιερό βιβλίο των Αριθμών, της Παλαιάς Διαθήκης, μας διασώζει την θλιβερή ιστορία της αποστασίας του ισραηλιτικού λαού και συνάμα την θεϊκή επέμβαση με αποδέκτη, όχι μόνο αυτόν τον λαό, αλλά και τον λαό της Χάριτος, την Εκκλησία, αφού άλλωστε η Παλαιά Διαθήκη προετοιμάζει τον ερχομό της Καινής.

Στην αμφισβήτηση της αρχηγίας του Μωυσέως και την επανάσταση εναντίον του και του Ααρών από ομάδα Ισραηλιτών με αρχηγό τον Κορέ, ο θεόπτης Μωυσής αφήνει την επίλυση της υποθέσεως στον Θεό. Ο Θεός όρισε να ετοιμάσει κάθε αρχηγός φυλής ένα ραβδί, να γράψει το όνομά του και να τοποθετηθούν στην Σκηνή του Μαρτυρίου για να δείξει ο Θεός το θέλημά Του. Ο αρχηγός του οποίου το ραβδί θα έβγαζε βλαστάρια, θα ήταν ο εκλεκτός του Θεού. Την άλλη μέρα βλάστησε το ραβδί του Ααρών, αν και ξερό. «Και ιδού εβλάστησεν η ράβδος Ααρών και εξήνεγκεν άνθη και εβλάστησε κάρυα» (Αριθμ. 17, 16). Η ράβδος του Ααρών προτυπώνει την Θεοτόκο, και ανθοφόρησε το αμάραντο άνθος, τον αληθινό και «Μέγα Αρχιερέα της φύσεως, τον αρχηγόν της πίστεως Ιησού» (Εβρ. 12, 2).

Επίσης, ο προφήτης Ησαΐας ονομάζει προφητικά την Παρθένο, ράβδος του Ιεσσαί «και εξελεύσεται ράβδος εκ της ρίζης Ιεσσαί και άνθος εκ της ρίζης αναβήσεται». Ο Ιεσσαί είναι ο πατέρας του Δαβίδ και πρόγονος της Θεοτόκου. Από τον Ιεσσαί, που αποτελεί την ρίζα, βλαστάνει η ράβδος, που προεικονίζει την Παναγία και από αυτήν ανθίζει το άνθος, που προεικονίζει τον Χριστό. «Ράβδος εκ της ρίζης Ιεσσαί και άνθος εξ αυτής, Χριστέ, εκ της Παρθένου ανεβλάστησας...».

Επισημαίνοντας ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς σε μία ομιλία του για το πρόσωπο της Θεοτόκου λέει και τα εξής χαρακτηριστικά: «Ω Παρθένε θεία και τώρα ουράνια, πώς να περιγράψω όλα τα δικά σου χαρίσματα; Πώς να σε δοξάσω, εσένα τον θησαυρό της δόξας; Ακόμα και η μνήμη σου μόνο αγιάζει αυτόν που την χρησιμοποιεί. Προς εσένα και η κλίση μόνο καθιστά τον νου καθαρότερο, ανεβάζοντάς τον αμέσως προς θείο ύψος».

Γι' αυτό και ο Αρχάγγελος Γαβριήλ την ημέρα του Ευαγγελισμού, την ονομάζει «Κεχαριτωμένη», δηλαδή πεπληρωμένη από την θεϊκή χάρι. *Κεχαριτωμένη*, διότι ήταν «πλήρης πασών των χαρίτων του Αγίου Πνεύματος», όπως θα τονίσουν οι Πατέρες της Εκκλησίας.

Η «ράβδος η μυστική», η Κεχαριτωμένη Μαρία, ακατέργαστη από ανθρώπινη δύναμη, προσφέρει στον κόσμο το άνθος της ζωής, τον παρθενικό της τόκο, τον Χριστό, που είναι ένα ουράνιο άνθισμα χαράς για τον πεπτωκότα άνθρωπο και συγχρόνως ανάπλαση του ανθρωπίνου γένους και όλης της δημιουργίας.

Γι' αυτό και όσοι μετέχουν στην ζωή της Θεοτόκου, στην ζωή του μυστικού Σώματος του Χριστού, που είναι η Εκκλησία, ανθίζουν και προσφέρουν καρπούς πνευματικούς. Είναι και αυτοί ευωδέστατα άνθη του Παραδείσου. Γίνονται κλάδοι

της μυστικής ράβδου της Θεοτόκου και αποτελούν έναν *επίγειο παράδεισο*, με προορισμό τον Ουράνιο Παράδεισο και την ατελεύτητη τελειότητα στην Βασιλεία του Θεού. Άλλωστε, αυτός είναι και ο σκοπός της Εκκλησίας, να μεταβάλλει τον άνθρωπο της αμαρτίας, σε άνθρωπο του Θεού.

